ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор
Національного університету
«Одеська юридична академія»
професор _____ Олег ТОДОЩАК
«19» 04 2025 року

ВИСНОВОК

Національного університету «Одеська юридична академія» щодо дисертації Джевага -Третьякової Світлани Юріївни на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 29 Міжнародні відносини, спеціальність 293 – міжнародне право, тема дисертації затверджена Вченою радою НУ ОЮА 30.11.21 (протокол № 4 від 30.11. 2021р.) та змінена 14.11.24 (протокол №2 від 14.11. 24р.).

ВИТЯГ

з протоколу засідання фахового семінару
кафедри міжнародного та європейського права
Національного університету «Одеська юридична академія»
від «28» квітня 2025 року протокол № 20

ГОЛОВА ЗАСІДАННЯ: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Бехруз Х. Н.

ПРИСУТНІ: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор Бехруз Х. Н., професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Аракелян М.Р., професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Сурілова О. О., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Бєлогубова О. О., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Мануїлова К. В., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Грушко М. В., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Кузьмін Е.Е., доцент кафедри, доктор юридичних наук, доцент Пасечник О.В., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Форманюк В. В., доцент кафедри, кандидат юридичних наук Гриб Г. М., доцент кафедри, кандидат юридичних наук Федорова Т. С., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Цибульська О. Ю., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Каненберг-Сандул О. К., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Дронов В. Ю., д.ф. в галузі права, доцент Войтович П.П, доцент кафедри Гребенюк Д. О., асистент кафедри Бугаєць А.С., здобувач Джевага-Третьякова С.Ю. лаборант Слісаренко А. О.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертаційного дослідження Джевага -Третьякової Світлани Юріївни на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», поданої на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за

спеціальністю 293 – «Міжнародне право», щодо його рекомендації для попереднього розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

СЛУХАЛИ:

Доповідь здобувача ступеня вищої освіти доктора філософії Джевага - Третьякової С.Ю. щодо проведеного дослідження на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 293 – «Міжнародне право».

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до плану науково-дослідної роботи кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія».

Світовою спільнотою визнано, що відмивання грошей є одним з найнебезпечніших транснаціональних злочинів, який є загрозою стабільному існуванню фінансових та економічних систем, національній безпеці держав і світовому порядку загалом. Злочинний світ користується глобалізацією світової економіки, появою нових фінансових інструментів таких як криптовалюти, а також новими кризами в світі з метою збереження та розбудови нових ланцюжків легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом.

У дисертаційній роботі розглянуто міжнародно- правові механізми протидії транснаціональному злочину - відмиванню грошей отриманих злочинним шляхом, досліджено правові основи протидії відмиванню грошей в міжнародному праві, виявлено особливості системи договорів про протидію відмиванню грошей та практичних можливостей її застосування в Україні.

Розуміння того, що в умовах глобалізації, міжнародне співробітництво у сфері боротьби з «відмиванням» грошей є найперспективнішим у напрямку боротьби з транснаціональною злочинністю, зробило необхідним ухвалення універсальних міжнародно-правових документів, зокрема низки конвенцій.

Відмивання грошей, одержаних злочинним шляхом, є предикатним злочином, тому як воно характерно не для якогось одного виду організованої злочинної діяльності, а для дуже широкого кола транснаціональних злочинів. Відмивання прикриває та приховує інші види злочинності, зокрема транснаціональної, найбільш небезпечними формами якої виступають контрабанда зброї та наркотиків, торгівля людьми, піратство, тероризм. Цей феномен тісно пов'язаний з корупцією, шахрайством та іншими типами злочинної поведінки в фінансовій сфері. Він сприяє зростанню могутності кримінальних та терористичних організацій, підриваючи фінансові та інші інституції, ставлячи під загрозу здійснення правосуддя та самі основи національної безпеки держав.

Окремими питаннями, пов'язаними з боротьбою з відмиванням грошей займалися Б.Г. Безгинський, В.С. С.А. Буткевич О.В., Київець, А.О. Собакарь, С.О. , О.А. Бурбело, І.А. Грицяк та інші. Однак, вперше в новітній українській юридичній науці було проведене комплексне монографічне дослідження

теоретичних та практичних аспектів протидії відмиванню грошей в міжнародному праві.

Метою дослідження є комплексний теоретико-правовий аналіз проблем, пов'язаних із правовідносинами, що виникають у зв'язку з протидією відмиванню грошей в міжнародному праві, взаємними правами і обов'язками держав в сфері протидії відмиванню грошей, міжнародною взаємодією в сфері боротьби з відмиванням грошей, місцем та роллю України в міжнародно-правовій протидії відмиванню грошей.

В роботі я визначаю теоретичні та методологічні засади дослідження міжнародно-правового регулювання протидії відмиванню грошей, аналізую природу та склад відмивання грошей як транснаціонального злочину, його об'єктивні та суб'єктивні ознаки та стадії, досліджую проблемні аспекти виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо боротьби з відмиванням грошей.

Міжнародно- правова протидія відмивання грошей ведеться засобами як національного, так і міжнародного права, які формувалися поступово починаючи з 80 р.р. 20 ст. На мою думку доцільно виділити 4 етапа такої боротьби.

Можна виділити декілька типів криміналізації відмивання грошей з точки зору об'єктивної сторони злочину. Перший тип вимагає доказу безпосереднього задуму приховати чи замаскувати незаконне походження доходів або допомогти будь-якій особі, що причетна до вчинення злочину, уникнути наслідків своїх дій. Другий тип стосується приховування або маскування справжнього характеру, джерела, місця розташування, розпорядження переміщення або володіння щодо певного активу. При цьому приховування означає укриття від поля зору так, аби про його існування чи місцезнаходження не було відомо. Третій тип стосується придбання, володіння або використання майна з усвідомленням, що це майно є доходом від злочину.

Протягом еволюції міжнародної системи протидії відмиванню грошей відбувалася глобалізація та інтеграція даного процесу. Це пов'язано з тим, що будь-які розбіжності між заходами національних урядів можуть використовуватися злочинними групами в своїх інтересах, що зумовлює потребу в наявності глобальних інструментів та інтеграції національних підходів.

Міжнародне співробітництво є невід'ємною частиною кримінального переслідування за відмивання грошей. Першочергово йдеться про обмін фінансовою інформацією, що дозволяє простежити рух коштів. Такий інформаційний обмін здійснюється через підрозділи фінансової розвідки (ПФР) та органи їхньої взаємодії, такі як Егмонтська група. Рух інформацією між ними здійснюється на принципах вільного обміну, згоди та захисту конфіденційності інформації. Інший поширений спосіб полягає в укладанні договорів про взаємну правову допомогу. Це відповідає рекомендаціям FATF (Група з розробки

фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей), згідно з якими держави повинні надавати одна одній взаємну правову допомогу в провадженнях щодо відмивання грошей.

Україна співпрацює з іншими державами та міжнародними організаціями в питаннях боротьби з відмиванням грошей. Наша держава докладає зусиль до співпраці з FATF та виконання її вимог щодо розбудови антикорупційних механізмів та механізмів боротьби з відмиванням грошей. Це відповідає закріпленому в Конституції стратегічному курсу на вступ до Європейського Союзу та Угоді про асоціацію з Європейським Союзом.

Повномасштабне російське вторгнення справило значний вплив на зусилля України у боротьбі з відмиванням грошей, адже з'явилися нові виклики, пов'язані з появою численних псевдо-благодійних організацій, що використовуються як прикриття для переведення коштів злочинним угрупованням та терористичним групам, а також зростанням використання криптовалют. Це потребувало суттєвих змін до законодавства, що були внесені у 2022-2023 роках. Тим не менш, Україна докладає всіх можливих зусиль для того, аби відповідати стандартам FATF, готуючись до чергового звіту наприкінці 2025 року.

Мною Уперше:

- запропоновано авторську періодизацію розвитку міжнародно-правового регулювання боротьби з відмиванням грошей;
- виявлено характер криміналізації злочину відмивання грошей в національному законодавстві з точки зору міжнародного права, а саме визначено міжнародно-правові підстави криміналізації злочину відмивання грошей в національних законодавствах, проведене дослідження даного питання з точки зору загальної теорії криміналізації, запропоновано конкретний характер, порядок та межі криміналізації злочину відмивання грошей з точки зору міжнародного права;
- визначено особливості розподілу юрисдикції держав при переслідуванні за злочин відмивання грошей, а саме встановлено, що така юрисдикція може бути обов'язковою та факультативною, охарактеризовано особливості факультативних типів юрисдикції, встановлено порядок застосування державами факультативної юрисдикції при переслідуванні за злочин відмивання грошей.

ПО результатам дослідження мною удосконалено теоретичні положення в цій сфері, найбільш вагомими з яких є

- теоретичні положення щодо об'єктивної та суб'єктивної сторони відмивання грошей як транснаціонального злочину, зокрема виявлено особливості умислу та необережності як проявів суб'єктивної сторони відмивання грошей як транснаціонального злочину;
- напрацювання щодо особливостей відповідальності за самовідмивання грошей як за транснаціональний злочин, доведено, що самовідмивання є

окремим від предикатного злочином за який повинна наставати відповідальність як за окремий злочин, тощо.

Також уточнені деякі концептуальні положення стосовно взаємодії України з міжнародними міжурядовими та неурядовими організаціями в сфері боротьби з відмиванням грошей та інші.

Протягом еволюції міжнародної системи боротьби з відмиванням грошей спостерігалася глобалізація та інтеграція даного процесу. Це пов'язано з тим, що будь-які розбіжності між заходами національних урядів можуть використовуватися злочинними групами в своїх інтересах, що зумовлює потребу в наявності глобальних інструментів та інтеграції національних підходів. Глобальна проблема не може бути вирішена навіть найкращим законодавством однієї країни, вона потребує комплексного глобального підходу. Глобальна система боротьби з відмиванням грошей повинна мати превентивно-регулятивну природу та включати наявність зобов'язаних агентів, обов'язок агентів знати своїх клієнтів, обов'язок повідомляти про підозрілу діяльність, роботу підрозділів фінансової розвідки та наявність методів заморожування та складання списків підозрілих фізичних осіб, груп та юридичних осіб. Крім того, слід врахувати можливість окремих фізичних осіб та груп оскаржувати глобальні заходи проти них в національних правопорядках, що може створити прогалини в санкційних режимах. Такі індивіди та групи можуть скористатися міжнародними нормами про захист приватного та сімейного життя. В Європі вже зроблені конкретні кроки для унеможливлення подібного оскарження шляхом регламентації деяких положень для приватного сектору у спосіб, що, як планується, зробить неможливим його використання злочинцями та злочинними групами.

Хочу також звернути увагу на те, що Україна в повному обсязі співпрацює з іншими державами та міжнародними організаціями в питаннях боротьби з відмиванням грошей. Наша держава докладає зусиль до співпраці з FATF та виконання її вимог щодо розбудови антикорупційних механізмів та механізмів боротьби з відмиванням грошей. Це відповідає закріпленому в Конституції стратегічному курсу на вступ до Європейського Союзу та Угоді про асоціацію з Європейським Союзом. Практична співпраця між Україною та ЄС в окреслених питаннях здійснюється за допомогою Європолу. Українські правоохоронці беруть участь у спільних заходах з європейськими колегами, обмінюються інформацією, беруть участь в міжнародних слідчих групах.

Проблемними моментами для України залишаються слабка система оцінки ризиків відмивання грошей при застосуванні нових технологій, проблеми з веденням статистичних даних. Повномасштабне російське вторгнення справило значний вплив на зусилля України у боротьбі з відмиванням грошей. Об'єктивні показники фінансового моніторингу покращилися, проте з'явилися нові виклики, пов'язані з появою численних псевдо-благодійних організацій, що

використовуються як прикриття для переведення коштів злочинним угрупованням та терористичним групам, а також зростанням використання криптовалют. Це потребувало суттєвих змін до законодавства, що були внесені у 2022-2023 роках. Тим не менш, Україна докладає всіх можливих зусиль для того, аби відповідати стандартам FATF, готуючись до чергового звіту наприкінці 2025 року.

Дякую за увагу, Буду рада відповісти на запитання.

Після закінчення доповіді Бурдюжі О.М. присутніми були поставлені наступні запитання:

Пасечник О.В.: Шановна Світлано Юріївно! У роботі Ви посилаєтеся на монографічне дослідження О.В. Київець, «Міжнародно-правове регулювання боротьби з відмиванням «брудних» грошей» присвячене міжнародно-правовим механізмам протидії відмиванню брудних грошей. В чому наукова новизна Вашого дослідження, порівняно з дослідженням О.В. Київець?

Джевага – Третьякова С.Ю. Дякую за це запитання. Дійсно, Олена Валеріївна Київець зробила дуже глибоке наукове дослідження міжнародно-правової протидії відмиванню брудних грошей, але воно було завершене в 2003 році. З того моменту змінилося ціле покоління міжнародно-правових актів з протидії відмиванню грошей, наприклад, була ухвалена Конвенція Ради Європи 2005 року. Тож в моїй роботі я жодним чином не заперечую значущості та авторитетності дослідження О.В. Київець, але на даний час уявляється необхідним провести більш сучасне дослідження, що й було мною пророблено. Хочу окремо підкреслити, що моя робота відрізняється за пунктами новизни. Зокрема, мною було запропоновано періодизацію розвитку міжнародно-правової взаємодії у відмиванні грошей, чого раніше не робилося жодним з дослідників. Також в моїй роботі враховано найновіші досягнення кримінально-правової науки в сфері криміналізації відмивання грошей. Отже моя робота є самостійним оригінальним та сучасним дослідженням тієї тематики. Вважаю, що таке нове дослідження не просто має право на життя, але є необхідним в сучасний період розвитку міжнародних злочинних мереж, що користуються новітніми технологіями для відмивання грошей.

Гриб А. М.: Світлано Юріївно! Ви могли б надати визначення відмивання грошей? З пунктів новизни випливає, що Ви не претендуєте на створення власного визначення і наводите велику кількість визначень інших дослідників. Яке з них є робочим для Вашої праці?

Джевага – Третьякова С.Ю. Дякую за запитання. Я дійсно не претендую на створення власного визначення і послуговуюсь вже готовими визначеннями. В цілому, я погоджуюся з визначенням, наведеним в статті 5 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», відповідно до якого, «до легалізації (відмивання)

доходів, одержаних злочинним шляхом, належать будь-які дії, пов'язані із вчиненням фінансової операції чи правочину з доходами, одержаними злочинним шляхом, а також вчиненням дій, спрямованих на приховання чи маскування незаконного походження таких доходів, чи володіння ними, прав на такі доходи, джерел їх походження, місцезнаходження, переміщення, зміну їх форми (перетворення), а так само набуттям, володінням або використанням доходів, одержаних злочинним шляхом». Це визначення охоплює як фінансові, так і нефінансові операції, спрямовані на приховання походження коштів та відповідає міжнародним вимогам. Тому, якщо говорити про визначення, яким я послуговуюсь для цілей роботи, то це саме визначення з цього закону. Хочу також наголосити, що чинні міжнародні документи не містять визначення відмивання грошей, що виправдовує застосування для цілей роботи визначення з національного законодавства.

Войтович П.П.: В якості пункту новизни Ви зазначаєте, що Вами встановлено міжнародно-правові впливи на криміналізацію відмивання грошей як злочину. Про які впливи йдеться? Візьмемо, наприклад, Римський статут, який встановлює чіткий перелік міжнародних злочинів, що мають бути криміналізовані також на національному рівні. Там відмивання грошей відсутнє. Яким же чином міжнародне право впливає на рішення держав криміналізувати відмивання грошей?

Джевага – Третьякова С.Ю. Дякую за це запитання. Дійсно, відмивання грошей не є міжнародним злочином. Воно є транснаціональним злочином. Вимоги щодо його криміналізації містяться в міжнародних договорах, наприклад, у Палермській та Варшавській конвенціях, стороною яких є Україна. Тобто, існує вимога криміналізувати, а також перелік злочинів, що можуть бути джерелом «брудних» грошей, наприклад, корупція. Тобто, перший міжнародно-правовий вплив полягає в створенні зобов'язання криміналізувати відмивання грошей. Держави мають свободу розсуду щодо такої криміналізації, тобто можуть на внутрішньодержавному рівні визначити які саме дії становитимуть транснаціональний злочин відмивання грошей. Прикладом Україна, слідуючи в фарватері права Ради Європи та права ЄС, криміналізувала відмивання грошей, що можуть бути використані в терористичній діяльності. Але міжнародний вплив не обмежується лише вимогою криміналізації діяння. Він полягає також, щонайменше, у практиці держав, що визнають злочинним відмиванням грошей певні дії та впливають на практику одна одної в цьому питанні. Крім того, з міжнародних договорів можна вивести окремі елементи складу злочину відмивання грошей. Наприклад, Конвенція Ради Європи про відмивання грошей, отриманих злочинним шляхом, говорить про можливість лише умисного відмивання грошей, що повинно бути відображене в законодавстві. Законодавцю тут залишається вибір між прямим та непрямим умислом. Таким чином,

міжнародно-правові акти, що я дослідила в роботі, мають безпосередній вплив на стан кримінальних законодавств держав в сфері протидії відмиванню грошей.

Бехруз Х.Н.: При розгляді Вашої дисертації одразу виникає термінологічне питання. Ви використовуєте, переважно, термін «відмивання грошей», однак в тексті роботи зустрічається термін «відмивання коштів». Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» використовує термін «відмивання коштів». Тож чим зумовлене використання терміну «відмивання грошей»?

Джевага – Третьякова С.Ю. Дякую за це запитання Ви абсолютно праві в тому, що в юридичних текстах, як законодавчого, так і доктринального характеру використовуються як термін «відмивання грошей», так і термін «відмивання коштів». Однак я вирішила зупинитися на терміні «відмивання грошей». По-перше, він більш точно передає значення англійського терміну “money laundering” (а не, наприклад, “assets laundering”). По-друге, саме цей термін використано в перекладі міжнародних договорів, стороною яких є Україна, наприклад в перекладі Конвенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доході, одержаних злочинним шляхом та про фінансування тероризму» чи Директиви Європейського парламенту 2015/849 про запобігання використанню фінансовій системі для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму. Через ці міркування, я зупинилася на терміні «відмивання грошей». В роботі дійсно можна зустріти термін «відмивання коштів» коли йдеться про цитування джерела, в якому використаний такий термін. Однак більш коректним є термін «відмивання грошей».

Грушко М.В. Розділ 2 Вашої роботи присвячений відмиванню грошей як транснаціональному злочину, а дослідження Вашої роботи показує, що ви розглядаєте його саме як транснаціональний злочин. Чи це завжди так? Можливо, варто розглядати відмивання грошей і як суто внутрішньодержавний злочин?

Джевага – Третьякова С.Ю. Дякую, Ви абсолютно праві в тому, що відмивання грошей може бути як транснаціональним, так і звичайним внутрішньодержавним злочином. Однак, моя робота концентрується саме на першому варіанті. Практика показує, що в більшості випадків злочин відмивання грошей має той чи інший транснаціональний елемент: або злочин вчиняється в одній державі, а гроші відмиваються в іншій державі, або йдеться про відмивання грошей, отриманих від транснаціональної злочинної діяльності. Важливим є те, що всі наявні міжнародні договори роблять акцент на транснаціональному характері боротьби з відмиванням грошей та необхідності міжнародно-правового регулювання боротьби з відмиванням грошей. Такою є, наприклад, Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності, відома також як Палермська конвенція, яка прямо ув’язує відмивання грошей

саме з транснаціональними злочинами. З цього, звісно, не слідує, що злочин відмивання грошей та всі його предикатні злочини не можуть бути скоєні в одній юрисдикції. Звісно, таке можливо. Проте предмет моєї роботи – саме міжнародно-правова протидія відмиванню грошей, для цілей якої цей злочин розглядається як такий, що має транснаціональну складову. Та й Закон України про протидію легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, прямо вказує на транснаціональну природу цього злочину. Наприклад, відповідно до нього фінансовому моніторингу підлягають гроші, що переміщаються через кордон України. Він концентрується на перевірці транскордонних валютних операцій. Тому вважаю, що навіть дослідження відмивання грошей виключно з точки зору українського кримінального права повинне враховувати транснаціональний компонент цього злочину.

Мануїлова К.В. В розділі 2.2. Ви стверджуєте, що суб'єктивна сторона злочину відмивання грошей може проявлятися лише в формі прямого чи непрямого умислу. Отже, особа не може бути винною у відмиванні грошей з необережності. Але чи це вірно для всіх випадків? Що як йдеться про співробітника фінансової установи, який не знав, але повинен був знати про злочинне походження грошей, які піддаються відмиванню, а отже повинен був здійснити заходи, спрямовані на запобігання відмиванню? Чи не буде тут вини у формі недбалості?

Джевага – Третьякова С.Ю. Дякую, це запитання дозволить мені глибше розкрити важливий аспект моєї роботи. Дійсно, існують аргументи на користь визнання існування вини у відмиванні коштів у вигляді злочинної недбалості. Але мою увагу звернуло те, що всі міжнародні документи щодо відмивання грошей вказують лише на вину у формі прямого чи непрямого умислу. Це пояснюється не стільки тим, що відмивання коштів може бути вчинене через злочинну недбалість, скільки організаційними питаннями, пов'язаними з боротьбою з відмиванням грошей на міжнародному рівні, зокрема з тим, що міжнародні документи предписують і більшість держав фактично криміналізують лише вину у формі прямого чи непрямого умислу. Це пояснюється через застосування принципів кримінального права, зокрема принципу економії кримінальної репресії. Немає принципових завад для встановлення кримінальної відповідальності за злочин відмивання грошей у формі недбалості, однак кримінальне покарання за таку недбалість було б надмірною санкцією там, де можна обмежитись застосуванням більш м'яких санкцій, наприклад, адміністративних санкцій проти юридичних осіб, працівники яких не здійснили необхідних зусиль для встановлення незаконного походження коштів, що відмивалися. Слідуючи цій логіці, та у відповідності з міжнародними стандартами, я стверджую, що суб'єктивна сторона відмивання грошей може проявлятися виключно у формі прямого чи непрямого умислу.

Слово було надано **рецензентам** дисертаційної праці: кандидату юридичних наук, доценту, доценту кафедри міжнародного та європейського права Мануїловій К.В. та кандидату юридичних наук, доценту, доценту кафедри міжнародного та європейського права Грушко М.В.

Мануїлова К.В. зазначила, що тематика є надзвичайно актуальною в умовах агресії рф проти нашої країни та інших викликів, зокрема загрози тероризму, корупції та інших, посталих перед світовим співтовариством на початку XXI століття. Відмивання грошей — це серйозна загроза економічній безпеці, адже воно не лише шкодить фінансовій стабільності, але й сприяє розвитку організованої злочинності, корупції та тероризму. Завдяки розвитку нових фінансових інструментів, таких як віртуальні валюти, онлайн-платежі, зростає складність боротьби з відмиванням грошей, що вимагає від держав та міжнародних організацій постійного оновлення законодавчих ініціатив і стандартів Ця проблема має транснаціональний характер. Міжнародне право має важливу роль у створенні загальних стандартів і механізмів для боротьби з цим явищем.

Дисертантка здійснила комплексне наукове дослідження за темою «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», яке відсутнє в сучасній українській міжнародно- правовій науці, хоча як вітчизняні так і зарубіжні фахівці розглядали проблемні питання цієї сфери.

Детальне ознайомлення із змістом дисертаційної роботи дозволяє стверджувати, що дослідження має логічну структуру, поставленої мети досягнуто, сформульовані завдання вирішено. У висновках дисертації наведено теоретичне узагальнення та запропоновано нове розв'язання наукового завдання що полягає в комплексному дослідженні теоретичних та практичних аспектів протидії відмиванню грошей в міжнародному праві. Основні наукові положення та висновки, що сформовані авторкою характеризуються науковою новизною та мають не тільки науково- теоретичне, але і практичне значення. У підсумку слід зазначити, що дисертаційне дослідження С. Джевага- Третьякової на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей» відповідає спеціальності 293 «Міжнародне право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44, а його автор С.Ю. Джевага – Третьякова заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань – 29 «Міжнародні відносини» за спеціальністю 293 «Міжнародне право».

Грушко М.В. Дисертаційне дослідження С.Ю. Джевага – Третьякової є новим словом в українській міжнародно- правовій науці. Авторка обґрунтувала актуальність обраної теми, яка обумовлена появою нових загроз та викликів міжнародній безпеці у глобалізованому світі. Відмивання коштів, яке полягає у легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом загрожує не тільки фінансовій стабільності, але і сприяє вчиненню злочинів тероризму та корупції.

Ця проблема має транснаціональний характер, оскільки охоплює кілька юрисдикцій, що значно ускладнює їх виявлення та припинення. Авторка ретельно вивчила джерельну базу, наявну у міжнародно- правовій науці з цієї проблематики, запропонувала власний свіжий підхід до аналізу проблемних питань в сфері відмивання грошей, застосувала новітню методологію юридичної науки. Сформульовані висновки та пропозиції мають всі ознаки наукової новизни. Так авторкою доведено, що генеза міжнародно- правового регулювання протидії відмивання грошей включає чотири етапи, кожен з яких характеризується низкою ознак, певною метою та супроводжується прийняттям відповідних документів жорсткого та м'якого права. Зокрема на сучасному четвертому етапі формуються нові засоби легалізації грошей, отриманих злочинним шляхом через криптоактиви, що сприяє формуванню нових механізмів боротьби з цим викликом.

Загалом, дисертація на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей» відповідає спеціальності 293 «Міжнародне право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44, а її автор Світлана Юріївна Джевага-Третьякова заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань – 29 «Міжнародні відносини» за спеціальністю 293 «Міжнародне право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

К. ю. н., доцент Кузьмін Е.Е., який відзначив, що представлена Світланою Джевага -Третьяковою дисертаційна робота присвячена важливій проблематиці сучасного міжнародного права в сфері міжнародної безпеки. висновки та пропозиції авторки мають науково- теоретичну та праксеологічну цінність і є цінним внеском у доктрину міжнародного права та запропонував рекомендувати дисертацію «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 293 «Міжнародне право».

К. ю. н., доцент Цибульська О. Ю. відмітила актуальність тематики дослідження на сучасному етапі розвитку світового співтовариства та появи нових викликів, звернула увагу на наукову та практичну цінність дослідження та його відповідність вимогам, що висуваються щодо структури та змісту та запропонувала рекомендувати дисертацію С.Ю. Джевага – Третьякової до захисту
перед разовою спеціалізованою вченою радою для отримання наукового ступеня доктора філософії.

Д. ю. н., професор, завідувач кафедри міжнародного та європейського права Бехруз Х. Н. звернув увагу на високий науково- теоретичний рівень роботи, підкреслив його значущість для формування науково- теоретичних основ протидії відмиванню коштів на міжнародному та національному рівні та рекомендував його до захисту для здобуття ступеня доктора філософії.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації С.Ю. Джевага-Третьякової на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей»

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Джевага-Третьякової С.Ю, відповідає спеціальності 293 – міжнародне право та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

3.Рекомендувати дисертацію С.Ю. Джевага-Третьякової на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей» до захисту на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 293 «Міжнародне право».

На основі результатів обговорення присутніх на засіданні, вирішили запропонувати такий висновок:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації Джевага-Третьякової С.Ю. на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», поданої на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії в галузі знань 29 «Міжнародні відносини» за спеціальністю 293 «Міжнародне право».

Робота виконана на кафедрі міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія».

Науковий керівник – професор кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія», доктор юридичних наук, професор Сурілова Олена Олексіївна.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Запобігання відмиванню грошей є однією з актуальних проблем у сучасному світі. Процес відмивання «брудних» грошей не тільки негативно впливає на соціально-економічну ситуацію у національних державах, але набуває транснаціонального характеру в глобалізованому світі. Незаконний обіг наркотиків, торгівля зброєю та людьми та інші види злочинної діяльності приносять значні доходи, які прагнуть легалізувати злочинні угруповання.

Значно посилюється небезпека злочину відмивання грошей в сучасний період панування цифрових технологій, які обумовлюють всебічну цифровізацію суспільства. Цифровізація сприяє вирішенню соціальних проблем, полегшує доступ до основних послуг, забезпечує прозорість та ефективності діяльності уряду, однак пов'язана з низкою викликів, сердя яких особливо небезпечним є поява нових технологій відмивання грошей, які можуть бути використані для фінансування тероризму, або мають корупційне походження. Світове співтовариство має бути готовим до протидії цим викликам.

Враховуючи ці ризики можна з впевненістю говорити про те, що міжнародне співробітництво у даній сфері, перебуваючи у постійному розвитку, має виробити нові сучасні механізми міжнародно- правової протидії відмиванню грошей. Це зумовлює необхідність у дослідженнях міжнародно-правового регулювання боротьби з відмиванням грошей.з метою запровадження більш тісної співпраці між державами задля підвищення ефективності міжнародно – правового регулювання протидії відмиванню грошей. Актуальність обраної проблематики посилюється в умовах агресії рф проти України, яка створила умови для відмивання грошей та фінансування тероризму.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційне дослідження виконано в контексті плана науково-дослідної роботи кафедри міжнародного та європейського права

Національного університету «Одеська юридична академія» «Міжнародне право та захист прав людини в цифрову еру», що є складовою теми науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська юридична академія» «Правове та соціальне життя України у людиноцентристському вимірі в цифрову еру» на 2021–2025 роки (державний реєстраційний номер 0122U000266).

Об'єктом дисертаційного дослідження є суспільні відносини, що виникають у зв'язку з міжнародно-правовою протидією відмиванню грошей як комплексному соціальному феномену, міжнародною взаємодією в питаннях боротьби з відмиванням грошей та міжнародно-правовим регулюванням такої взаємодії.

Предметом дослідження є міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей.

Мета і завдання дослідження. Відповідно до встановленого об'єкта та предмета дисертаційного дослідження, метою дослідження є комплексний теоретико-правовий аналіз проблем, пов'язаних із правовідносинами, що виникають у зв'язку з протидією відмиванню грошей в міжнародному праві, взаємними правами і обов'язками держав в сфері протидії відмиванню грошей, міжнародною взаємодією в сфері боротьби з відмиванням грошей, місцем та роллю України в міжнародно-правовій протидії відмиванню грошей.

Мета дослідження обумовлює завданні:

- встановити поняття та природу феномену відмивання грошей;
- вибудувати періодизацію розвитку міжнародного нормативно-правового регулювання боротьби з відмиванням грошей;
- охарактеризувати процеси гармонізації та інтеграції міжнародно-правового режиму протидії відмиванню грошей;
- виявити соціально-правові підстави криміналізації та об'єкт злочину відмивання грошей на міжнародному рівні;
- окреслити об'єктивну та суб'єктивну сторону відмивання грошей як транснаціонального злочину;
- виявити правові підстави поширення відповідальності за відмивання грошей на осіб, що скоїли предикатний злочин;
- встановити міжнародно-правові підстави визначення юрисдикції щодо засудження злочину відмивання грошей;
- охарактеризувати взаємну правову допомогу у справах про відмивання грошей;
- простежити особливості виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо боротьби з відмиванням грошей.

Методологічну основу дисертації складає система загальнонаукових та спеціальних підходів і методів пізнання правових явищ. Методологічно дослідження грунтується на поєднанні загально-наукових методів дослідження, таких як аналіз та синтез, історичний метод, методи герменевтики, з методом кейс-стадіз, тобто дослідження конкретних ситуації, що дозволило надати комплексний погляд на правову проблематику, пов'язану з міжнародно-правовою протидією відмиванню грошей. В дослідженні використано наступні методи.

Історичний метод дозволив простежити еволюцію поняття відмивання грошей та міжнародно-правового регулювання боротьби з цим явищем, а також історію участі України в міжнародно-правовій протидії відмиванню грошей (підрозділи 1.1, 1.2, 3.3). Структурно-функціональний метод уможливив вірну побудову категоріального апарату дослідження, а саме скласти уявлення про правове регулювання міжнародно-правової протидії відмиванню грошей (підрозділи 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3). Застосування методу діалектики дозволило розглянути досліджувані явища в їхньому розвитку та взаємодії (підрозділи 1.1, 1.3, 2.1, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3). Феноменологічний підхід дозволив виявлення міжнародно-правової протидії відмиванню грошей як особливої сфери міжнародного права (підрозділи 1.1, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1). Для дослідження правового регулювання міжнародно-правової протидії відмиванню грошей, зокрема питань, пов'язаних з характеристикою відмивання грошей як злочину використовувався формально-логічний метод (підрозділи 2.1, 2.2, 2.3).

Теоретико- правову основа дослідження становлять наукові дослідження О.А. Бурбело, І Блюмел, Ш.Б. Давлатова, С.О. Дмитрова, О.О. Дудорова, А.В. Єжова, В.А. Журавель, І.О. Завидняка, О.В. Київець, В.Р. Краліча, Р.І. Крамара, Т.М. Тертиченко, Ю.С. Чабаненко, О.О.

Дослідження спирається на роботи вчених, які розробляли питання боротьби з транснаціональною злочинністю таких як О.В. Базов, С. Бургос, О.Ю. Водянніков, В.Л. Гончарук, Н.А. Зелінська, О.С. Кос'яненко, О.В. Острогляд, В.В. Попко, О.Т. Попович, Т.Л. Сироїд, Є.Д. Скулиш, В.О. Туляков, О.В. Ус, а також доробок таких фахівців як Б.Г. Безгинський, В.С. Безногих, О.Т. Бойко, Н. Бойстер, А.В. Боровик, С.А. Буткевич, А.Г. Бухтіарова, О.О. Глущенко, А.Р. Карпець, С.Г. Кельзя, С.М. Клімова, І.В. Коломієць, О. Г. Комісаров, О.В. Краснобородов, Н.М. Мироненко, В.В. Піщанська, А.А. Рижкова, І.Б. Семеген, які дослідили питання, пов'язані з боротьбою з відмиванням грошей.

Емпіричну базу дослідження склали міжнародні договори, практика міжнародних органів, задіяних у протидії відмиванню грошей, законодавство України, практика міжнародних судів, доповіді міжнародних міжурядових та неурядових організацій.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, вперше в новітній українській юридичній науці було проведене комплексне монографічне дослідження теоретичних та практичних аспектів протидії відмиванню грошей в міжнародному праві. Це дозволило автору сформулювати за результатами дослідження низку наукових положень, висновків та пропозицій, а саме:

Уперше:

- запропоновано авторську періодизацію розвитку міжнародно-правового регулювання боротьби з відмиванням грошей, що ґрунтується на предметній сфері правового регулювання, що охоплювалася міжнародними договорами.

Перший етап (1988р. - 2000 р.р.) - створення основ міжнародно-правового регулювання відмивання грошей. Другий етап - (2001-2003 р.р.) . Його виділення обумовлене різким зрушенням від боротьби з відмиванням грошей, отриманих від злочинної діяльності (такої як контрабанда наркотиків), до боротьби з відмиванням грошей, призначених для здійснення певних видів злочинної діяльності, такої як тероризм. Третій етап - (2003 -2018р.р.) характеризується посиленням міжнародних інструментів, спрямованих на боротьбу з корупцією. Четвертий етап (сучасний) знаменується появою нових інструментів легалізації грошей, отриманих злочинним шляхом, зокрема через криптоактиви та пошуком шляхів боротьби з цим викликом. Показується, що хоча ці етапи виділяються на підставі еволюції документів жорсткого права, вони супроводжувалися відповідним розвитком м'якого права.

- виявлено характер криміналізації злочину відмивання грошей в національному законодавстві з точки зору міжнародного права, а саме визначено міжнародно-правові підстави криміналізації злочину відмивання грошей в національних законодавствах, проведене дослідження даного питання з точки зору загальної теорії криміналізації, запропоновано конкретний характер, порядок та межі криміналізації злочину відмивання грошей з точки зору міжнародного права;

- визначено особливості розподілу юрисдикції держав при переслідуванні за злочин відмивання грошей, а саме встановлено, що така юрисдикція може бути обов'язковою та факультативною, охарактеризовано особливості факультативних типів юрисдикції, встановлено порядок застосування державами факультативної юрисдикції при переслідуванні за злочин відмивання грошей;

Удосконалено:

- теоретичні положення щодо складу злочину відмивання грошей як транснаціонального злочину, зокрема виявлено особливості умислу та необережності як проявів суб'єктивної сторони відмивання грошей як транснаціонального злочину;

- напрацювання щодо особливостей відповідальності за самовідмивання грошей як за транснаціональний злочин, доведено, що

самовідмивання є окремим від предикатного злочином за який повинна наставати відповідальність як за окремий злочин;

- окремі положення щодо глобалізації та інтеграції міжнародно-правової протидії відмиванню грошей як транснаціональному злочину, зокрема щодо превентивно-регулятивної природи глобального міжнародно-правового режиму боротьби з відмиванням грошей;

Дістали подальшого розвитку:

- теоретичний доробок щодо юридизації поняття відмивання грошей, яке початково було неюридичним і неформальним поняттям, проте було «легалізовано» через судові рішення окремих держав та через включення до міжнародних договорів та актів м'якого права;

- уточнені деякі концептуальні положення стосовно взаємодії України з міжнародними міжурядовими та неурядовими організаціями в сфері боротьби з відмиванням грошей.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Проблематика дисертаційного дослідження знаходиться в руслі тематики наукових досліджень Національного університету «Одеська юридична академія» «Правове та соціальне життя України у людиноцентристському вимірі в цифрову еру» на 2021-2025 рр. (державний реєстраційний номер 0122U000266) в контексті плана науково-дослідної роботи кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія» «Міжнародне право та захист прав людини в цифрову еру».

Тема дисертації схвалена та затверджена рішенням Вченої ради Національного університету «Одеська юридична академія» (Протокол 1 від 07.09.2022р.).

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що сформовані у дисертації висновки та пропозиції можуть бути використані:

– *у навчальному процесі* – під час підготовки посібників із навчальних курсів з міжнародного права, міжнародного фінансового права, теорії і практики міжнародного права, теорії і практики міжнародних відносин а також розроблення текстів лекцій та навчально-методичних матеріалів для проведення семінарів і практичних занять;

- *у практичній діяльності* – положення роботи можуть використовуватися в практичній діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, зокрема міністерств, органів сектору безпеки і оборони, судів;

- *у науково-дослідній роботі* – як основа для подальшого дослідження міжнародно-правового регулювання протидії відмиванню грошей в міжнародному праві та праві України;

- *у сфері правотворчості* – при формуванні державних правових політик, встановленні можливостей для участі України в міжнародних договорах щодо

відмивання грошей та виконання чинних міжнародних договорів в частині, стосуються відмивання грошей.

Апробація результатів дослідження. Основні положення дисертаційної роботи пройшли апробацію на 4 науково-практичних та наукових заходах: Міжнародній науково-практичній конференції Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів ((Одеса, 26 квіт. 2024 р.); Міжнародній науково-практичній конференції Юридичні науки: проблеми та перспективи, (м. Запоріжжя, 23–24 лютого 2024 р); Міжнародній науково-практичної конференції, присвяченої 75-річчю прийняття Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року та Міжнародному дню прав людини. (м. Одеса. 2024); Міжнародному круглому столі Вступ України, Республіки Молдова та Грузії до Європейського Союзу: сучасні виклики : (м. Одеса, 05 берез. 2024 р.).

Публікації. Основні положення, висновки та пропозиції викладені у 3 публікаціях у наукових періодичних виданнях, перелік яких затверджено МОН України та 4 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Структура роботи. Дисертація складається із анотації, вступу, 3 розділів, які містять 9 підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дослідження становить 193 сторінки, із яких 152 сторінки – основного тексту. Список використаних джерел складається із 307 найменувань на 39 сторінках.

Список публікацій здобувана за темою дисертації

Список публікацій Джевага- Третьякової Світлани Юрійовни за темою дисертації ««Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей» та відомості про апробацію результатів дисертації.

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Джевага-Третьякова С.Ю. Суб'єктивна сторона відмивання грошей як транснаціонального злочину. / Джевага-Третьякова С.Ю. Сурілова О.О. *Юридичний науковий електронний журнал. 2024. Вип. 1.С.* 779-782. URL: http://lsej.org.ua/1_2024/190.pdf
2. Джевага-Третьякова С.Ю. Соціально-правові підстави криміналізації відмивання грошей на міжнародному рівні. *Актуальні проблеми політики. 2024. Вип. 73* С.120-125 URL: http://app.nuoua.od.ua/archive/73_2024/19.pdf
3. Джевага-Третьякова С.Ю. Періодизація розвитку міжнародного нормативно-правового регулювання боротьби з відмиванням грошей. *Юридичний вісник. 2024. Вип. 1* С.200-210 URL: http://yurvisnyk.in.ua/v1_2024/23.pdf

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають її наукові результати:

1. Джевага-Третьякова С.Ю. Правове регулювання протидії відмиванню грошей: європейський контекст Права людини в період збройних конфліктів: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 1 листопада 2024 року), присвяченої 75-річчю прийняття Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року та Міжнародному дню прав людини. (м. Одеса. 2024) С 276- 283. URL: https://doi.org/10.32837/11300.28712

2. Джевага-Третьякова С.Ю. Нове законодавство ЄС щодо боротьби з відмиванням коштів: виклики та перспективи Вступ України, Республіки Молдова та Грузії до Європейського Союзу: сучасні виклики : матеріали міжнар. кругл. столу (м. Одеса, 05 берез. 2024 р.) / відп. ред. С. В. Ківалов; НУ «ОЮА», (Одеса, 2024). – С. 110-113 URL: https://hdl.handle.net/11300/28106

3. Джевага-Третьякова С.Ю. Формування регіональних механізмів боротьби з відмиванням коштів в Європейському Союзі. Юридичні науки: проблеми та перспективи. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, (м. Запоріжжя, 23–24 лютого 2024 р.) Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. С.167-169 URL: http://catalog.liha-pres.eu/index.php/liha-pres/catalog/book/259

4. Джевага-Третьякова С. Ю. Умисел як характеристика суб'єктивної сторони відмивання грошей як транснаціонального злочину // Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 26 квіт. 2024 р.) / НУ "ОЮА" ; за заг. ред. С. В. Ківалова ; відп. за вип. М. Р. Аракелян. – Одеса : Фенікс, 2024. С. 216-218. URL: https://hdl.handle.net/11300/28299

Відповідність дисертації вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

Дисертація відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44.

У підсумку, дисертація Джевага -Третьякової Світлани Юріївни на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», відповідає вимогам, які пред'являються до дисертацій та може бути рекомендована до разової спеціалізованої вченої ради для попереднього розгляду і захисту для здобуття ступеня доктора філософії.

Результати відкритого голосування: "за" – 17; "проти" – немає; "утримались" – немає. Висновок схвалено одноголосно.

УХВАЛИЛИ:

1.Затвердити висновок кафедри про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційного дослідження Джевага - Третьякової Світлани Юріївни на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», представленого на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 29 Міжнародні відносини, спеціальність 293 – міжнародне право.

2.Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Джевага - Третьякової Світлани Юріївни на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей»відповідає спеціальності 293 «Міжнародне право» (галузь знань 29 «Міжнародні відносини») і вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року №261 (зі змінами і доповненнями), порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (зі змінами), Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року №40.

3.Рекомендувати дисертацію Джевага -Третьякової Світлани Юріївни на тему «Міжнародно-правове регулювання протидії відмиванню грошей», до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді до захисту за спеціальністю 293 «Міжнародне право».

4.Запропонувати Вченій раді Національного університету «Одеська юридична академія» персональний склад разової спеціалізованої вченої ради з правом прийняття до розгляду та проведення публічного захисту дисертації, зокрема

Голова ради Бехруз Хашматулла Набієвич, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія»;

Рецензенти:

Мануїлова Катерина Вікторівна, кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія»;

Грушко Мальвіна Валеріївна, кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія»;

Офіційні опоненти:

Карвацька Світлана Богданівна, докторка юридичних наук, професорка, в.о. завідувачки кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;

Бабенко Андрій Миколайович, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ.

Голова засідання Хашматулла БЕХРУЗ

Секретар засідання Анастасія СЛІСАРЕНКО